

SAMENVATTING

Rob Bregman

Ben Wijffelaars schrijft in het oktobernummer van 'Succulenta' over de stikstofcrisis (in feite de ammoniakdepositie door de intensieve veehouderij en industrie). Mede daardoor lopen een aantal publieke voorzieningen vast, zoals Ben ondervond toen zijn vlucht naar La Palma werd geannuleerd.

In zijn serie artikelen over de 'Verkade' boeken uit de jaren '30 bespreekt Theo Heijnsdijk *Astrophytum ornatum*. Deze bekende Mexicaanse cactus werd voor het eerst beschreven in 1828 door Augustin De Candolle als *Echinocactus ornatus*. Tien jaar later werden maar liefst 3 andere soortnamen gepubliceerd: *Echinocactus holopterus* door F. Miquel, *Echinocactus Mirbelii* door C. Lemaire en *Echinocactus tortus* door M. Scheidweiler. Daarna verschenen nog 2 nieuwe namen voor deze plant, namelijk *Echinocactus Ghisbrechtii* (Salm-Dyck, 1845) en *Echinopsis haageanus* (Linke, 1858). De huidige naam *Astrophytum ornatum* werd gepubliceerd door A. Weber in 1896. Deze planten kunnen 1,80 meter hoog worden bij een dikte van 25 cm. De vruchten scheuren vaak stervormig open. De natuurlijke groeiplaatsen zijn gelegen in het westelijk deel van het stroomdal van de Rio Moctezuma. Er zijn al lange tijd vele hybriden bekend, (in 1907 al 59!) die de laatste decennia vooral uit Japan komen. De kweek is gemakkelijk, al is de groei tamelijk langzaam.

In deel 123 van zijn serie artikelen genaamd 'Voor het voetlicht' laat Bertus Spee ons weer 4 fraaie succulente planten zien. Deze keer zijn dat *Ferocactus diguetii*, *Thelocactus conothelos* subsp. *aurantiacus*, *Hoodia alstonii* en *Plumeria rubra*.

Ruud Tropper reageert op een eerder artikel van Ben Wijffelaars waarin hij de bij ons winterharde cactussen (zoals Opuntia-, Echinopsis- en Echinocereus-soorten) "saai" noemde. Ruud is het daar niet mee eens want hij kweekt al meer dan 30 jaar vele cactussoorten in een onverwarmde kas. Zijn ervaring is dat er in vele geslachten (bv. *Mammillaria*, *Escobaria*, *Epithelantha*, *Echinomastus*,

Astrophytum, *Lobivia*, zelfs *Schlumbergera*) winterharde soorten voorkomen. Deze soorten kunnen temperaturen tot min 6 °C overleven.

Petra Romein schrijft over de caudex-planten die te vinden zijn in de Rotterdamse dierentuin 'Blijdorp'. Daar zijn o.a. grote exemplaren van *Agave*, *Dioscorea*, *Calibanus*, *Bowiea*, *Myrmecodia* en *Hydnophytum* te bewonderen.

In het kader van onze nieuwe rubriek 'Herinneringen' denkt Cok Grootsholten terug aan 1980, toen hij van Steven Brack een zakje cactuszaad zonder naam kreeg toegestuurd. Na uitzaaien bleek het te gaan om *Echinocereus parkeri* subsp. *gonzalezii*. Een van deze planten gaf hij aan een bezoeker in ruil voor 3 bladeren van een nieuwe en onbekende soort sedum. Dat bleek een nieuwe soort te zijn die vervolgens werd beschreven als *Sedum hernandezii*.

Henk Ruinaard schrijft nu eens niet over *Echinocereus* maar over *Cylindropuntia*'s die hij tijdens zijn reizen in het zuidwesten van de Verenigde Staten tegenkwam. Deze planten worden daar 'cholla's' genoemd; alleen al in Arizona komen 10 soorten voor. Het zijn voor de meeste liefhebbers niet bepaald geliefde planten vanwege hun irritante doorns en glochiden. *Cylindropuntia*'s vormen langwerpige segmenten die op elkaar gestapeld lijken, waarbij ze veelvuldig vertakken. Enkele soorten worden groot en boomvormig. Henk bespreekt kort *C. acanthocarpa*, *C. bigelovii*, *C. fulgida*, *C. imbricata*, *C. kleiniae*, *C. leptocaulis*, *C. spinosior* en *C. versicolor*.

De bijdrage van Louis Van de Meutter gaat over *Ceropegia ampliata*, een klimplant uit de familie Apocynaceae, met rudimentaire, later afvallende blaadjes. De witte bloemen zijn aan de binnenzijde voorzien van naar beneden gerichte haren die beletten dat de bestuivers (vliegen) te snel de bloem kunnen verlaten. De kweek lukt het best in hangpotten met een zuiver mineraal en goed doorlatend substraat, dat laatste vanwege de gevoeligheid van de wortels voor te veel vocht.

Luc Vandecaveye interviewde Nicolas Samyn, specialist in potgrond voor planten. Hoofdbestanddeel is zwarte turf (veen) waaraan diverse stoffen worden toegevoegd, al naar gelang de

behoefden van de plant. Dat kan zijn calciumcarbonaat om het zure karakter van turf te neutraliseren, meststoffen of stoffen om de doorlaatbaarheid te vergroten. Het toevoegen van kokosvezels wordt afgeraden vanwege het hoge zoutgehalte. Voor planten met een penwortel wordt de toevoeging van klei of leem aangeraden. Overigens zijn veengebieden kwetsbare landschappen en daarom is in een aantal landen het afgraven van veen nu verboden.

Wolter ten Hoeve brengt zijn gebruikelijke overzicht van belangwekkende artikelen in andere tijdschriften, deze keer 'Avonia', 'Piante grasse' en 'Kakteen und andere Sukkulenten'.

Tom Twijnstra ontdekte dat er in een zaaisel van een soort grote onderlinge verschillen tussen de zaailingen kunnen voorkomen. Hij geeft als voorbeeld 2 planten van *Mammillaria candida* var. *estanzuelensis*.

rob.bregman@icloud.com